

Fin sommar och rekordmild höst

Vintern visade prov på rejäl kyla i norra Norrland, medan den åter var mild i Sydsverige. Även våren var till en början mild, men vintern gjorde några sena utspel med oväntade snöfall och maj blev kall. I juni inleddes sommaren lite trevande, medan juli tog rejäl revansch för förra årets dåliga semesterväder. Varmt sommarväder kunde också avnjutas ända in i september, som lade grunden till en mild höst. Flera stormar och oväder gjorde årsslutet rikt på väderdramatik.

Vintern, januari-februari

Året inleddes med övervägande mildt och blåsigtt väder. Stormvindar förekom både i januari och februari i södra Sverige och i fjällkedjan. Mot slutet av januari lamslog extrem kyla delvis norra Norrland, där Karesuando tangerade det svenska köldrekordet för januari med -49° den 27 januari. I norr förekom även en kall period med delvis sträng kyla under första delen av februari, vilket gjorde att medeltemperaturerna där blev lägre än de normala för både januari och februari. I övriga delar av landet gästspelade däremot bara kylan, exempelvis omkring den 10 februari. På grund av det ofta milda vädret fick södra Sverige uppleva ännu en snöfattig vinter. Större delen av landet fick rikligt med nederbörd under vintern, i synnerhet den östra delen av mellersta Norrland, som i februari fick upp till tre gånger den normala nederbörden. Detta byggde upp förhållandevis höga nivåer i de naturliga vattenmagasinen i form av grundvatten, markvatten och sjöar. Nordvästra Lapplandsfjällen fick däremot lite nederbörd och hade mindre snö än vanligt.

Våren

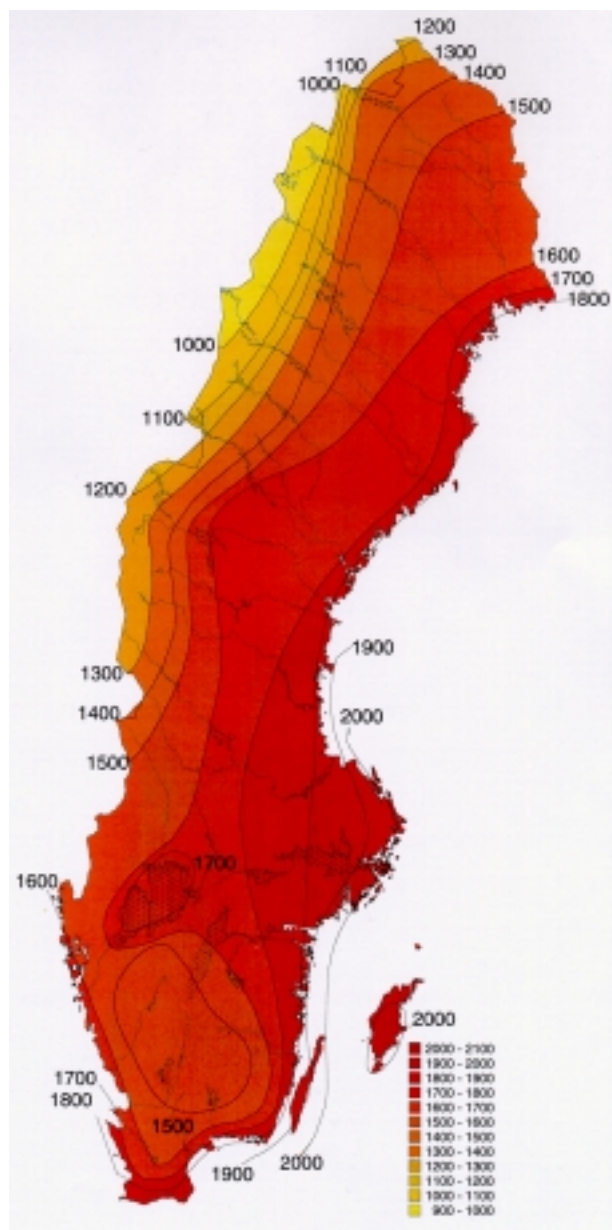
Den milda inledningen av året fortsatte in i mars och april, och Stockholm fick i april ett nytt värmer rekord för 1900-talet. I slutet av april blev det dock kyligt, och maj blev kallare än normalt i nästan hela landet. Våren var också till en början mestadels ostadig och Karlstad satte nytt marsrekord i nederbörd. I mars snöade det rikligt bl a vid Ångermanlandskusten med snödjup på upp till 1.5 m. Även i Värmland, där Östmark som mest bara hade haft 30-40 cm under vintern, kunde man notera hela 96 cm den 17 mars. Snösmältning i slutet av mars och början av april fyllde ytterligare upp vattenmagasinen i mellersta Sverige. Omkring den 18 april fick höglänta delar av västra Götaland uppemot 4 dm blötsnö, vilket orsakade trafikproblem och strömavbrott. Till följd av rikligt regn i mitten av april steg de flesta vattendragen i sydöstra Norrland, Svealand (utom nordvästra hörnet) och delar av norra

Götaland till höga eller mycket höga nivåer, som kulminerade omkring den 20 april. Nivåer som förekommer en gång på ungefär vart tionde år eller mer noterades bl a i Värmland, Västmanland och Hälsingland. Den nederbördsrika vintern och våren medförde också att vattenståndet blev mycket högt i Väneren, Vättern, Mälaren och Hjälmaren. Vättern hade t o m det högsta vattenståndet sedan 1927. De långvarigt höga vattenstånden i de stora sjöarna medförde främst problem för jordbruket. I södra Sverige föll snö överraskande på utslagna löv och växter omkring den 10 maj. Snön blev också unik på flera håll genom sin varaktighet. En vecka senare bjöd dock maj på ett av två mycket kortvariga tillfällen med sommarvärme. I övre Norrland kom vårfloden i en del vattendrag upp till höga nivåer i slutet av maj.

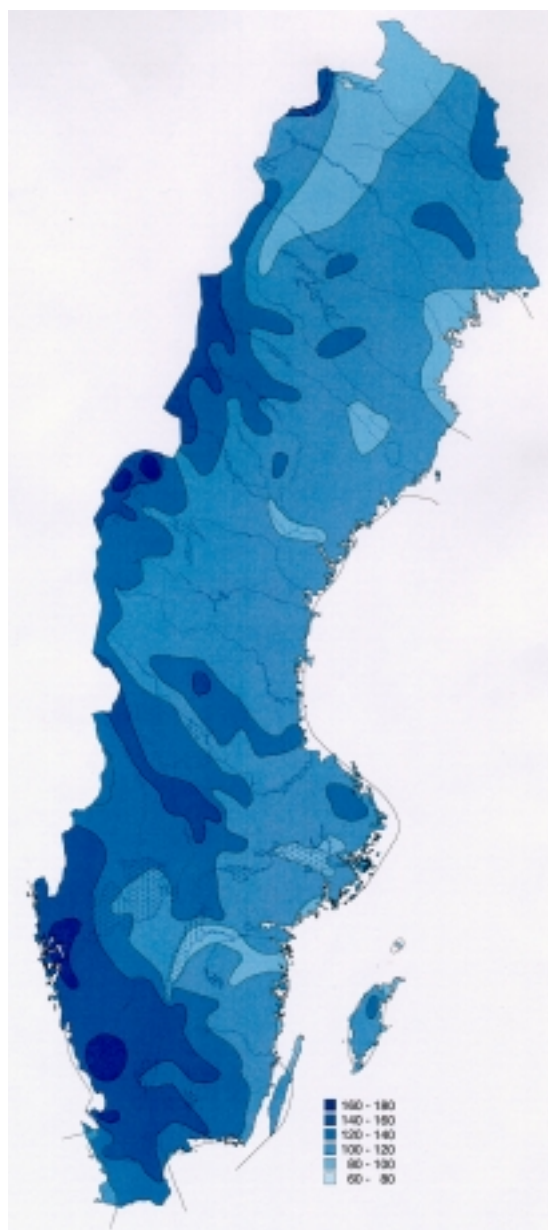
Sommaren

Sommaren bjöd på växlingsrikt väder, som på en del håll även var dramatiskt, men ändå på det hela taget ganska skönt. Anledning att klaga hade man dock vid Västkusten, där man upplevde de värsta juniregnen sedan mätningarnas början 1860, och längst i norr där det vackra vädret bara höll i sig i juni, medan juli och augusti blev kyliga. I de norra fjälltrakterna kom också mycket stora regnmängder i juli, vilket ställde till problem för bl a fjällvandrarerna. Större delen av landet hade sommarens vackraste semesterväder i juli. Kraftiga åskväder, och tromber, som åtföljde åskväder, skapade dock dramatik på många platser både i juli och augusti. Det gjorde även ett ovanligt kraftigt skyfall, som drabbade norra Skåne den 15-16 augusti, då det på flera håll kom över 100 mm regn på 24 timmar. I stark kontrast till detta rådde mest uppehållsväder i östra Sverige och då speciellt i Östersjölandskapen, vilket medförde låga nivåer i de naturliga vattenmagasinen och låg vattenföring. Från mitten av juli resulterade det också i en alltmer besvärande torka, som bidrog till att flera skogsbränder uppstod, den största i Tyresta nationalpark utanför Stockholm.

Solskenstid i timmar

Antal dygn med nederbörd ≥ 1.0 mm

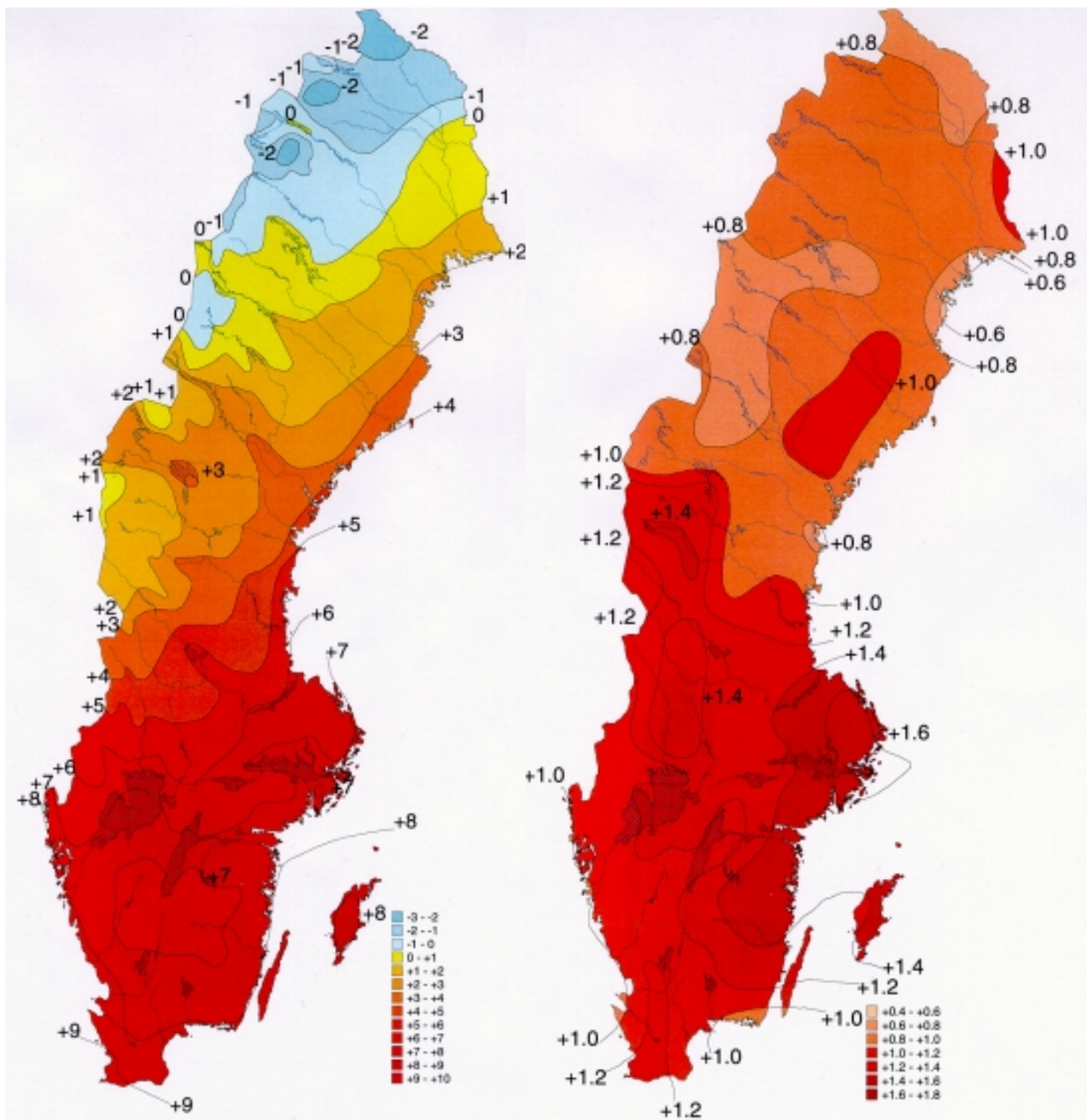
Hösten och förvintern

Årets höst blev på många platser i landet den varmaste under hela 1900-talet. De två första veckorna i september var ovanligt varma med temperaturer på över 25° flera dagar i sträck i södra och mellersta Sverige. I Stockholm blev årets september också den varmaste någonsin, medan Falsterbo var allra varmest i landet och slog sitt och Sveriges rekordmedelvärde för månaden från 1949. September var länge extremt torr i landets södra hälft, men avslutades med en mycket regnig period. Det var fortsatt regnigt i oktober, som även blev mild med undantag av en torr och kylig period i mitten. Det var dock inte frågan om någon extrem

värme, vilket däremot november åter bjöd på. Nu var det främst i Norrland man fick uppleva en märklig höst, då barnen inte kunde börja med vinterlekar på grund av det ovanligt milda vädret. Sektets sista månader blev mycket blåsiga, då Sydsverige i slutet av november och i början av december drabbades av tre stormar på en vecka. Den sista stormen som passerade den 3-4 december är den värsta i de svenska farvattnen åtminstone sedan början av 1990-talet och i Falsterbo har det inte blåst så hårt sedan 1967. Hård vind i kombination med kraftigt snöfall ställde också till kaos vid först Hälsingekusten den 13 och sedan Smålandskusten den 15 december. I delar av Götaland

Medeltemperatur, °C

Medeltemperaturens avvikelse från normalvärdet i °C

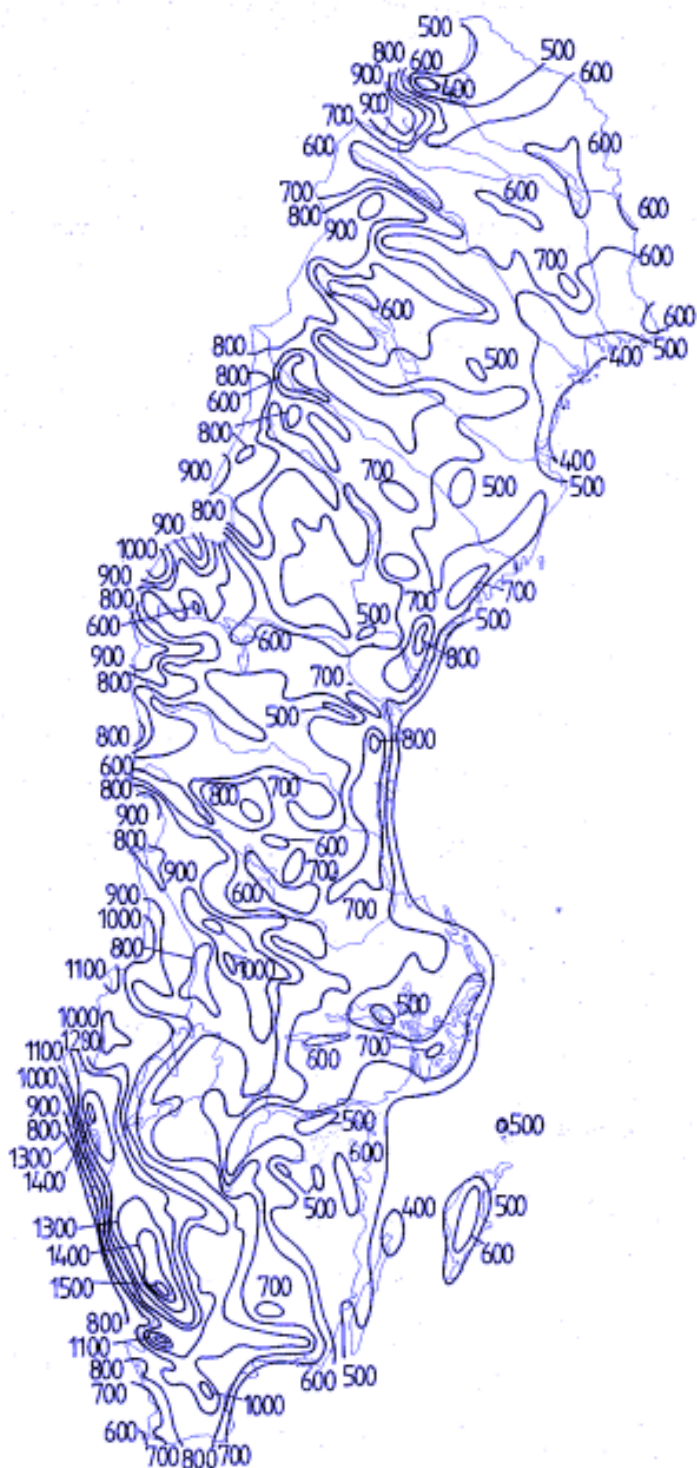

och Svealand, bl a i Stockholm, blev årets december också den nederbördsrikaste vi känner till. Det medförde höga vattenflöden och översvämningar under julhelgen och mellandagarna i många vattendrag i västra Götaland med flödesnivåer som i medeltal bara förekommer på ungefär 5 till 10 år.

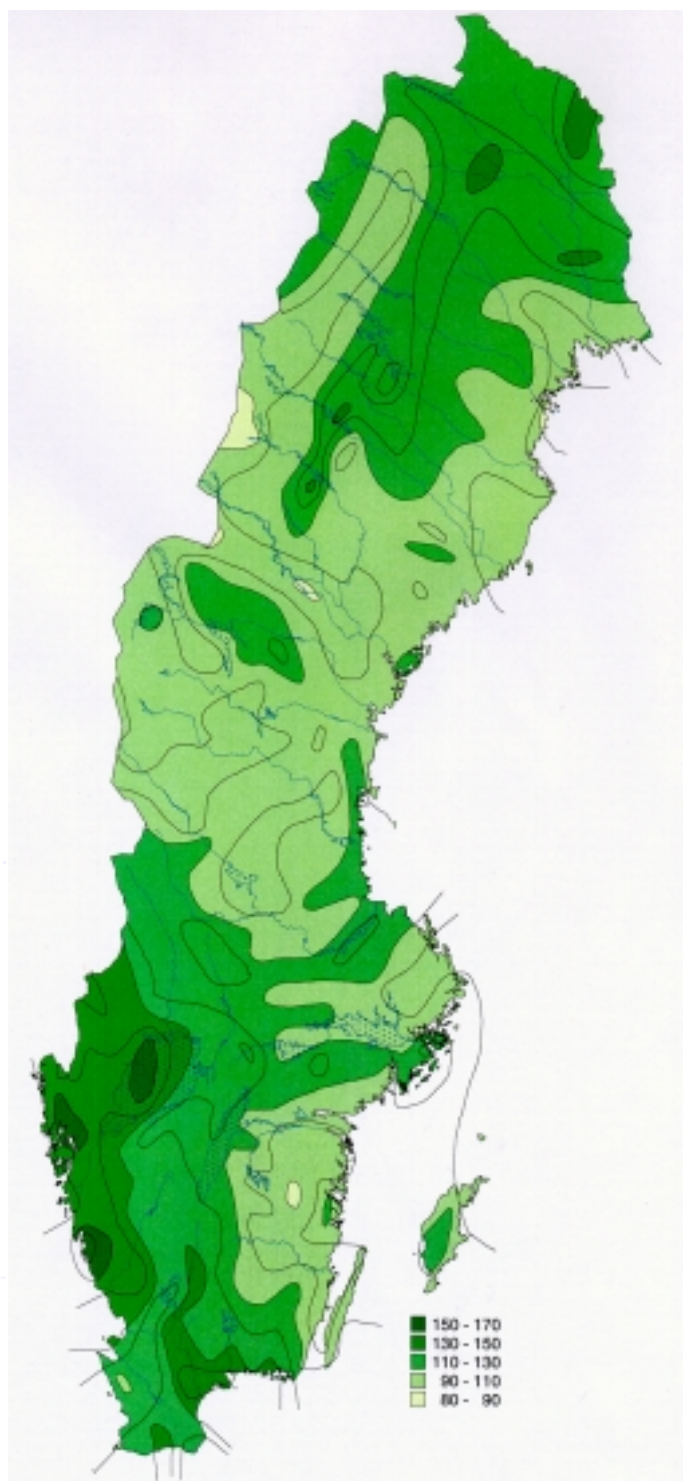
Året som helhet

Årsmedeltemperaturen var över den normala i hela landet. Södra Sverige hade de största överskotten på 1-1.5 grader, vilket är lika stora överskott som 1997. I Sydsverige får vi därmed lägga ytterligare ett år till raden av år som varit mildare än normalt. Från och med 1989 har

Nederbörd, mm

Nederbörden i procent av den normala

där endast 1996 varit kallare än normalt. Liksom förra året fick större delen av landet mer nederbörd än normalt med överskott på upp till drygt 50 % i sydvästra Sverige. Vid de kraftiga decemberregnen i inre Halland, fick Havraryd nära tre hundra mm, och kom därmed upp i den största årsnederbörden i landet,

1547 mm. Det är också den femte största uppmätta årsmängden i hela landet sedan 1860. Den minsta årsnederbörden, 371 mm, uppmättes liksom i fjol i Abisko i nordvästra Lappland.

*Carla Eggertsson Karlström
Martin Haggström*